

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Zapała Zygmunt

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2024 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Zapała Zygmunt	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2024	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Anita Kwaśniak
11. UWAGI: -		

1
Prześwietny Dykanacie!

by podpisaną uproszę o łaskawe
dopuszczenie go do egzaminów ścisłych
i to: rygorum głównego z filozofii,
a pobocznego z historii starożytności
i filologii klasycznej na podstawie
zastępczego

a) abstrakcyjnym z 4 lat studiów
przeprowadzonych na Uniwersytecie Jagiellońskim,

b) curriculum vitae

c) metryki chrztu

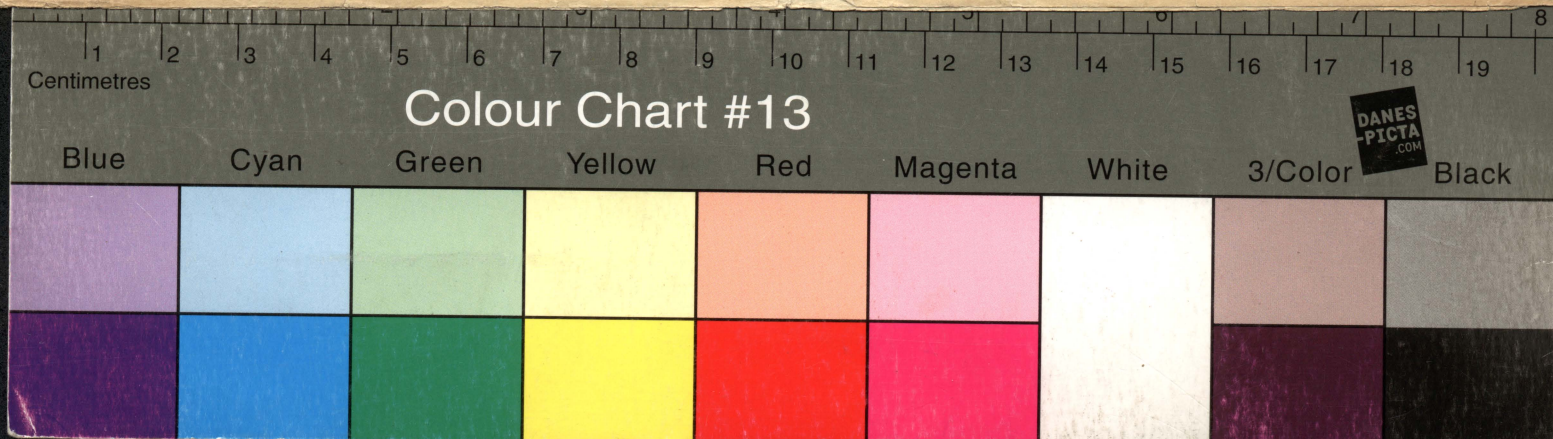
d) świadectwa dojrzałości

e) rozprawę pisemną p.t. Jakie
kierunki filozoficzne ułożyły się
na Neoplatonizm?

W Krakowie dnia 28. kwietnia 1890.

Ludwik Łapeta

Wszystkie allegacje i terminy
p.t. z jakimi kłopotliwie
na Uniwersytecie Jagiellońskim
14/10/90.
Łapeta

April 29th 1890

Blackburn

Dear Sir

I have the pleasure

to

acknowledge

the receipt

of your

kind letter

of the 27th

inst.

in relation

to the

subject

mentioned

in your

letter.

I am

very

truly

Yours

Very

Respectfully

Yours

Very

Respectfully

Yours

Very

Respectfully

Yours

Very

Respectfully

Yours

Very

Respectfully

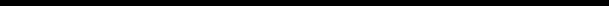
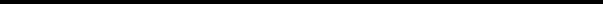
Yours

Very

Respectfully

Nov. 26/4 1870

1142

por. 29/4 1890

L. 419 4

Do
Prześwieconego Dykana
Wydziału filozoficznego
w
Uniwersytecie Jagiellońskim
w
Krakowie.

Sygmunt Zagórski
ukazujący się
wyd. fil. M. Zag.
uprzedza, jak wewnątrz

Także za rozp. 20 st. str. 29/4

Luricular vitae.

Urodziłem się w Kolbuszowej w Galicji D. I. stycznia
1868, do szkół uczęszczałem w Krakowie, gdzie też
dnia 25. września 1885. roku przystąpiłem do egzaminu
dojrzałości; a uzyskawszy świadectwo, upoważniające
do zapisania się w poczet najwyższych uczelni
Uniwersyteckich, zapisałem się na Uniwersytecie Jagiellońskim
w Krakowie i oddałem się głównie studjom filozoficznym,
studiując filozofii na wykładach, Przewieckiego
i dr. Pawliczkiego i Thielemanny. Pasa Profesora
dr. Skasewskiego przez 4 lata. Opracowałem
niektóre zalecone rozprawki, podaje je pod ocean,
pragnąc przystąpić do egzaminu śródtytu w wyższej
gólniejszej w podaniu przedmiotów, w Uniwersytecie
Jagiellońskim.

Ojciec
Hygminus Lipiński

Ocena

rozprawy J. P. J. Zepaty napisanej pro gradu, pod tytułem
 „Jakie kierunki filozoficzne stały się na Nowoplatonizmem.”

W rozprawie tej, obejmującej 194 stronomie dosyć pitego pisma, podaje autor:

1no „Wzrost i opracowanie” odwołuje się do nowoplatonizmu. Wyliczonych jest po roku 1884^{ty} pism 52, wstawił 53, bo o Plotynie, którego pismo autor później (str. 29) przezwodził, tutaj, — a i później — zapomniał. — Wyliczenie to niekompletne, brakuje autorów francuskich jak: Matter, Jules Simon, Barthélemy St. Hilaire, a recenzent fachowy znalazłby zapewne daleko więcej takich braków. — Zrost te znajdujemy potem cytowane poraz drugi in extenso w samej rozprawie, gdzie zajmują bardzo wiele miejsca i rozprawa, uważa czytającego.

2do „Wstęp zawierający rzecz o metodzie historycznej i syntetycznej filozofii. Rzecz napisana bardzo lichy, pełna dziwota, gwałtów, z których kilka przetrzymamy. I tak (na str. 19) twierdzi p. Z., że kwestyją porządku czyli pochodzenia studiów gra najważniejszą rolę w dziejach wszystkich studiów, — że fizjologia i astrofizyka niezmierznie udoskonalała metodę historyczną. — Dalej (str. 25) czytamy, że rydowska filozofia powołała do życia europejską, po (Chrystusowa, w stwierdzeniu, wszystkie książki pisma St. i Nowy Testament. — Dalej ponownie na p. 2. (str. 27) że Archeologie dopięki istnieją, politycznie tak w Jemie swętych, jak na półwyspie pod Tours i Postiers zgadzają się w całości na naukę o Arystotelesowej, pojęciu. A narazie tu po Archeologii, idzie (str. 29) twierdzenie, że z początkiem 19^{ty} stulecia powstała filozofia z potężeniem wszystkich dotychczasowych systemów odparciem pastorowania do ducha, czasu i ludzi.

3to „Tytuł i pisma Plotina”. Ten tytuł jest tak krótkim podany, że obecnemu w niej jednej encyklopedji znać się musi. Nie wiem, czy nie p. umyślnie, patując tu p. Z., że Ammonius Sakkas, nauczyciel Plotina był jakiś czas chrześcijaninem, ale nie podał wsey jego obywatelstwa, wroci do poganiarstwa. — O treści pisma Plotina nie ma tu choćby najkrótszej wzmianki.

4to „Rekonstrukcja tekstu Ennead”. Tu znajdujemy mnóstwo niezgodności materiału bibliograficznego, tytuły się nie kopisów, wydań i tłumaczeń tak francuskich, jak niemieckich. — Si, tu jednak wiadomości więcej bibliografu i filologa, niż historyka, o którym ma być autor pisać dotychczas, a podaje w formie pomyślniej w tych filologach, co do jednego niereza teatru, dają całą stronomie przypisów. Z jednego takiego przypisu (str. 61) dowiadujemy się o p. Z., że prawdajmy tekst Plotina będzie prawdą zagadką dla niego.

Na tych, 34 stronomie wywazanych, przygotowania, idzie główny, 135 stronomie obejmujący, korpus przedmiotowej rozprawy, — a stanowiąc go, nie rozbior pisma Plotina lecz

5^{ty} Zdania uczonego o Nowoplatonizmie i krytyczny ich rozbiór. Tutaj p. Z. nagromadził aż 40^{ty} autorów, a podzieliwszy ich na 5 obozów, stawia z każdym autorem walkę à la Sancho Panche, nie przebiegając w rękawach broni. Podaje tu wyrażenie: jak: całkowitości myśli. — z jaką szewc-buty robi ^{str. 155}, amerykański inkciowy tytuł (str. 199), krytyka do okapa nia p. błaż rozmyśły (str. 233), krytyka na kolanie pisana (str. 305) itp. — W zapale walki robi p. Z. ze zdaniem przeciwnika „teorię”, z prostych rad ewangelicznych, dogmaty, a nieprawdy nawet bardzo często poznaj czytelnikowi, po krytykowaniu autor istotnie, napisać, które mu wierzyć w prawdziwość i odpowiedzialność swych parentów. Wśród protopu czerzą gadaniny, na trofian się tu i na dzień. Łapi, jak np. (str. 135) o etyce i (str. 149) estetyce, z których pierwsze ma być u Karlego prawie odtowierke odmieszka, drugie w umyśle Karlego patowicka inaczej przedstawia. Oczwista, że jak się rozpytko robi podmianostawem, zwik. nie filozofia, jako umiejętność. — Krótko mówiąc, nie jest to krytyka sumienna i spokojna, lecz pokuska dziennikarska.

Ostatnie

Ostatnie dopiero 25 stronnic zajmują własne ustosowania autora aby rozwinąć Kresytja, jaka sobie postanowił. - Przez bardzo zwięzłe. Autor ograniczył się tu do metafizyki i Kosmologii Platona, która na 19 stronicach obszernie wyłożył, a na następnych 5^{ciu} Kresytja z indyjską porównał. - Za prosto staję tu miaty Lassen'a, Indiphe Altes Thömer. Na koniec, na ostatniej stronicy 15 więcej obejmującej epilog pod sumaryjnym tytułem „Synkretyzm Neoplatonizmu” i tu nam p. J. bodaj czy nie po dalszych raz obwieszcza, iż na Platonizm staję się wpływy: Platona, Arystotelesa, indyjskiej filozofii i (o cud!) cały system jest reakcją chrześcijaństwa w repentnej formie gnostycyzmu. - Precież koniecznie ta reakcja? nie powiada autor.

Z tego przedstawienia treści rozprawy, wynika, że jakkolwiek jej autor zadał sobie wiele pracy, nie można jej przypisać aniągodniej donku (donckwerth), a forma jej nie czyni ją nawet przydatną, do donku (donckfährig).

Jestem za poświęceniem rozprawy autorowi do przyswojenia jej przerobienia wprost, nim będzie mógł być przypuszczonym do egzaminów ścisłych.

Prakow, d. 30 (czerwca 1890 r.

Prof. S. Martini

Ocena
rozprawy H. Zygmunta Zapaty napisanej
w celu otrzymania stopnia doktora filozofii.

Praca kandydata wnaśca tytuł „Plotina pije i pisma -
skie p. dziejów Neoplatonizmu” po wylireniu przedt, p. któ-
rych kandydat korzystał i krótkim wstępie daje zrywkę tego
filozofa, następnie omawia jego pisma, kreśli systematycz-
ny obraz jego nauki i w końcu postanawia się nad źródła-
mi z których wypłynęła ta nauka. Pomijając drobne
usterki stylistyczne i pewną niejasność w przedstawieniu
nauki Plotina o powrocie „tego”, rozprawa napisana jest
wcale dobrze. Ostatnia tylko część o pierwiastku chrześci-
jańskim we filozofii Plotina wypadła nader szczupła, wi-
docznie jak gdyby autor rozprawy nie czuł się tu w swoim
zrywkole. Mimo to uważam rozprawę p. Zapaty za
godną druku (druckwerth) i jestem za przypuszcze-
niem go do egzaminów ścisłych.

Kraków d. 10^{go} Lutego 1891 r.

Prof. D. Karłowicz

L. 369.

Protokół
I^{go} Rigoruum Pana Szymona
Lapaty

Działo się w Krakowie w Collegium novum
dnia 7^{go} Marca 1891 po południu. Obecni
egzaminatorowie Prof dr Straszewski t.r.
Dziekan Wydziału filozoficznego; Prof dr
Karliński. Jako goście s. kaputa. Egzamin
z filozofii rozpoczął się o godzinie 10^{ej}. Naj-
pierw egzaminował Pandyclata Prof dr Karliński
od 10^{ej} do 11^{ej} następnie Dziekan dr Straszewski
od 11^{ej} do 12^{ej}. Obadwaj egzaminatorowie
orzekli że egzamin p. Szymona Lapaty
wypadł z postępem bardzo dobrym.
Skutkiem czego Pan Lapata może przystąpić
do II^{go} Rigoruum.

D. j. n.

Dr M. Straszewski
Karliński

//

L. 774.

Protokół

drugiego rigorosum pełnowalściwego z filo-
logii klasycznej i historyi starożytnej z Pare-
m Lapata, Tygmuntem. Egzamin rozpoczął się o
godzinie 11^{ej} przed południem. Pierwszy pytał
z filologii łacińskiej Prof. Dr. Morawski przez
minut 25 następnie Prof. Schuycki z filo-
logii greckiej również przez minut 25 w
końcu Prof. Dr. Laubecki z historyi przez
minut 10. Po ukończonym egzaminie Ro-
mista ^{nieposłuchał} ~~orzekł~~ se Mandatysta strzył
drugie rigorosum z postępowaniem dostatecznym
i może przystąpić do promocyi na
doktora filozofii.

W Krakowie dnia 20 Lipca 1891.

Dr. M. Stadrowski
Prez. Komisji

Wicepr.

M. Szwed

Labnau

